

ת"פ (ראשון לציון) 33336-08-22 - מדינת ישראל נ' מرك יורייק

ת"פ (ראשון לציון) 33336-08-22 - מדינת ישראל נ' מرك יורייק ואח' שלום ראשון לציון

ת"פ (ראשון לציון) 33336-08-22

מדינת ישראל

נגד

1. מרכז יורייק

2. מיכאל פינסקי

3. דוד רייסמן

בית משפט השלום בראשון לציון

[24.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

כתב האישום המתוקן

נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו בעבירות שייחסו לו בכתב האישום המתוקן, כמפורט להלן -

בהתאם לחלק הכללי, הנאשם הוא ארגן שעסק בהפקת הופעות, בעיקר של אומנים מروسיה ואוקראינה. החל משנת 2009, לכל המאוחר, ועד לשנת 2016, מכיר הנאשם את הcartists לmorphims שהפיק, בין היתר, דרך קופת

בראבו שבבעלות חברת אינטראלינק אינפו בע"מ (להלן: "אינטראלינק").

נאשם 2, ארגן שעסק בהפקת הופעות של אומנים מروسיה ואוקראינה, מכיר Cartists להופעות דרך דרך אינטראלינק

בשנתיים 2010-2016, בנוסף לעיסוקים אחרים.

במהלך שנת 2014, החלו נאים 1 ו-2 לשתף פעולה בהפקת הופעות, ומכוון את הcartists להופעות שהפיקו יחד

באמצעות אינטראלינק. השניים פעלו בשיתוף פעולה עד שנת 2016.

נאשימים 1 ו-2 קיבלו את ה豁免ות ממכירות crtisims דרך אינטראילינק באמצעות צ'קים או העברות בנקאיות, בכך עמלות מכירות crtisims וניכויים נוספים כגון עלויות פרסום ועמליות סליקה. גם שבעל מופע רק אחד מהנאשימים הוגדר בפני אינטראילינק כמפיק, בפועל, התחלקו נאשימים 1 ו-2 בתקופה זו בה豁免ות ובהוצאות, כשהשיעור החלוקה השתנה ממופע למופע. במקביל הנאשם המשיך בתקופה זו להפיק מופעים לבדו ולמכור את crtisims באמצעות אינטראילינק.

אישום 1

בשנת 2016 הפיק הנאשם ה豁免ות בסך של 2,980,373 ₪ ממכירות crtisims מאינטראילינק, אך לא הוציא חשבונות על מלאה הה豁免ות לצחמו לו מאינטראילינק, בין מהמופעים שהפיק בעצמו ובין מהמופעים שהפיק במשותף עם נאשם 2, בסכום שאינו פחות מסך של 2,404,920 ₪ (להלן: "ה豁免ה המשוממת"). הנאשם לא כלל את ה豁免ה המשוממת בספריה הנהלת החשבונות ולא דיווח עליה בדו"ח אשר הגיע לפיקד השומה עבור שנת 2016. סך ה豁免ות של הנאשם בשנת 2016 חולקה של ה豁免ה המשוממת יפורט להלן:

ה豁免ה/ שנה	2016	מכירות crtisims בפועל
	1,440,769 ₪	בהפקות הרשותות
		באינטראילינק ע"ש הנאשם
		העברת זכויות לקבלת ה豁免ה 1,539,604 ₪
		מאינטראילינק מנאשם 2
		לנאשם
		העברת זכויות לקבלת ה豁免ה איי
		מאינטראילינק מנאשם לנאשם
2		

סה"כ ה豁免ה בפועל של	2,980,373 ₪	הנאשם מאינטראילינק
	575,453 ₪	ה豁免ה מדוחחת של הנאשם
	2,404,920 ₪	ה豁免ה המשוממת
בנוסף לה豁免ה המתוארכת לעיל, בשנת 2016 הפיקו נאשימים 1 ו-2 בצוותא ה豁免ה נוספת בסכום שאינו פחות מסך של 1,012,817 ₪, והחלקו בה באופן שאינו ידוע במדויק למאשמה. סכום זה נכלל בכרטסת ה豁免ות ממכירת crtisims ע"ש נאשם 2 אצל אינטראילינק (להלן: "ה豁免ה נוספת").		
הנאשם נקט במרמה, עורמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס בדרכים הבאות:		
א. הנאשם לא העביר לרואה החשבון שלו אסמכתאות על מלאה ה豁免ות דרך אינטראילינק.		

ב. הנאשם לא העביר לרואה החשבון שלו אסמכתאות על מלאה הכנסות שהועברו אליו מהופעות שהפיק במשותף עם נאשם 2.

ג. הנאשם הורה לאינטראlianק להעביר כספים לצדדים שלישים מטעם הכנסות אשר עמדו לזכותו, לצורך תשלום על הוצאותיו האישיות וכן על הוצאות הנדרשות להפקת המופעים. הנאשם עשה זאת מבלי שידע את רואה החשבון שלו על דרכו למסים אלו או על העברתם לצדדים שלישיים.

ד. הנאשם לא דיווח על הכנסה המשמשת בדוחותיו השנתיים לפיקוד השומה.

לפיו הורשע הנאשם בעבירות של שימושה שיש לכלולה בדו"ח, לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), הינה או קיומ פנקסי חשבונות כוחבים, לפי סעיף 220(4) לפקודה וכן שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בצוותא, לפי סעיף 220(5) לפקודה ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

אישום 2

נאשם 3 הוא מכר ותיק של הנאשם. עובר לשנת 2017, הוסכם בין השניים כי יעשה שימוש בשמו של נאשם 3 במסגרת התקשרותו של הנאשם, העובד כמפיק, עם חברת אינטראlianek, לצורך הפיקת מופעים, אשר את הcartistsים אלהם ימכור באמצעות אינטראlianek. בהתאם להסכמות, הנאשם התקשר מול אינטראlianek, תוך הצגת מצג לפיו נאשם 3 יארגן את ההופעות. לצורך כך, עשה הנאשם שימוש במספר העוסק המורשה על שמו של נאשם 3. בפועל, נאשם 3 לא קיבל כל חלק בהפקת האירועים והם הופקו ואורגנו על ידי הנאשם, שקיבל את כל הכנסות בגין אירועים אלו לכיסו.

נאשים 1-3 פתחו חשבון בנק ע"ש נאשם 3 בשליטת הנאשם, לצורך קבלת הכנסות מאינטראlianek. בהתאם לsicom לעיל, התשלומים בגין ההופעות שנרשמו באינטראlianek כהופעות שהופקו על ידי נאשם 3, הועברו לחשבון הבנק או לכיסוי הוצאות שונות בהפקת המופע.
בשנת 2017 הפיק הנאשם בדרך זו, בסיווג נאשם 3, הכנסות מכירת crtists מuintralianek, בסך של 4,710,569 ₪ (להלן: "הכנסה מכירת crtists"). הגם שהכנסה זו הופקה על ידי הנאשם, הוא לא כלל אותה בספריה הנהלת החשבונות שלו (למעט סכום בסך 76,000 ₪), לא יצא בגין תיעוד חשבונאי ולא דיווח עליה בדו"ח שהגיש לפיקוד השומה.

בתקופה הרלוונטית עמד הנאשם בקשר עם יועץ המס שנייהל את ספרי החשבונות של נאשם 3. הנאשם לא דיווח ליועץ המס על מלאה הכנסה מכירת crtists שנרשמה בכזב על שם נאשם 3 ולא כלל אותה בספריה הנהלת החשבונות כמפורט להלן:

2017

הכנסה/שנה

נאשם 3 היה מודע לכך שהנאשם עושה שימוש בשמו ובפרטיו ואף חתום על הדוח שהוגש לפיקד השומה בשמו, במטרה לשמור את המציג לפיו ה瞌נשותן של נאשם 3. נאשם 3 אף היה מודע לכך כי הנאשם מדווח בספריה הנהלת החשבונות שלו רק על חלק מה嗑נשתה ממיכירת crtitsim.	בהתאם ובנוסף למתחזר לעיל הנאשם נקט במרמה, עורמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס ונאשם 3 فعل במטרה לסייע לו בכך, בדרכים הבאות:
א. הנאשם התקשר מול אינטראלינק תוך שימוש במספר העוסק המורשה של נאשם 3, וזאת במידיעתו ובאישורו של נאשם 3. בכך דאגו נאשימים 1 ו-3 כי ה嗑נשות ממופעים שהפיק הנאשם בתקופה הרלוונטית לאישום זה יירשם באיןטראלינק על שמו של נאשם 3.	
ב. הנאשם, בסיווע נאשם 3, יצר מצג שווא כלפי יועץ המס לפיו בין הנאשם ונאשם 3 ישנה שותפות בכל הנוגע להפקת המופעים, על מנת שהנאשם יוכל להתנהל בעצמו מול יועץ המס, כשבפועל נאשם 3 לא לך חלק בפעולות העסקית שנעשתה על שמו.	
ג. הנאשם, בסיווע נאשם 3, פתח חשבון בנק על שמו של נאשם 3, על אף שהחשבון שימש לקבלת ה嗑נשתה של הנאשם.	
ד. הנאשם לא העביר לרואה ה嗑נשתיו יהיה חלקו וכוזב. לרשותו המס אודות ה嗑נשתיו יהיה חלקו וכוזב.	
ה. הנאשם העביר ליועץ המס של נאשם 3 אסמכתאות חלקיים על ה嗑נשתה ממיכירת crtitsim, בכוונה שהධיוות בכבב ה嗑נשתיו של נאשם 3, על אף שהיו ה嗑נשתיו שלו.	
לפיך הורשע הנאשם בעבירות של השמתה ה嗑נשתה שיש לכלולה בדו"ח, לפי סעיף 220(1) לפקודה, מסירת אמרה או תרשומת כזבת בדו"ח, לפי סעיף 220(2) לפקודה, הינה או קיומ פנקסי חשבונות כזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודה וכן שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודה.	
תמצית טיעוני הצדדים לעונש	

ב"כ המאשيمة הדגישה את החומרה הנובעת ממעשיו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של העلمות הכנסות בגובה של מיליון שקלים, והכל בכוונה להתחמק מתשלום מס כדין. ב"כ המאשيمة פירט את מעשי המרמה בהם נקט הנאשם לשם העלמת הכנסות ממיכרת הלקוחות במיסגרת שני האישומים, התחכם בו פעיל, שככל העלמת הכנסות תוך שיתוף פעולה הדוק עם נאשם 2, שימוש בנאשם 3 כאיש קש, תוך שליטה על חשבון הבנק שלו, הצגת מצגי שווה שונים ועוד, כמפורט בכתב האישום.

ב"כ המאשيمة התייחס להליכים פליליים שהתנהלו בעניינים של מפיקים נוספים שביצעו עבירות דומות, תוך שהדגיש כי מעשיו של הנאשם הם חמורים יותר, בשימם לב להיקף העבירות בתיקים הנוספים, לרבות היקף הכנסה המשומנת, ולעובדיה כי הנאשם עשה שימוש באיש קש, בגיןו אחרים.

אשר לטענות ההגנה בדבר השינוי בהגשת כתב האישום, טען ב"כ המאשيمة כי עסקין בתיק כלכלי מורכב, שדרש שתי השלמות חקירה. עוד הוסיף כי למרות מורכבות זו, המאשيمة עמדה בזמנים הקצובים לה לשם ביצוע חקירה ולטיפול בתיק עד להגשת כתב אישום, בהתאם לקבוע בהנחיות היועם" ולאחרגה מהם כלל ועיקר. כן טען כי בהתאם לפסיקה הנוגגת לפיה יש לתמך משקל מוגבל לחילוף הזמן בעבירות מסווג זה.

ב"כ המאשيمة פירט את הערכיהם המוגנים העומדים בסיסו לעבירות המס וטען כי הפגיעה בערכיהם אלו ממשמעותית בדיינה. ב"כ המאשيمة ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האישומים, בשימם לב לקשר הבדיקה ביניהם. אשר לנسبות ביצוע העבירות, ציין ב"כ המאשيمة את חלקו הגדל של הנאשם, אשר העלים הן הכנסות שהפיק לבדוק והן הכנסות שהפיק יחד עם נאשם 2, ובשנת 2017, לאחר שהפסיק לשפט פעולה עם נאשם 2, עשה שימוש בנאשם 3 כאיש קש מול רשות המס. בהקשר לכך טען ב"כ המאשيمة כי יש לראות את הכנסה המשומנת הנוספת בסך של 1,012,817 ₪, הכנסה שהופקה בצוותא עם נאשם 2, בשימם לב להרשעת הנאשם ביצוע העבירה בצוותא יחד, בהתאם לסעיף 29 לחוק העונשין.

ב"כ המאשيمة טען כי השימוש באיש קש הוא נסיבה מחמירה, בשל הקושי בחשיפת מעשי התרmittה השונים. עוד הפנה ב"כ המאשيمة להיקף העבירות העומדת במס במיסגרת שני האישומים העומדת על סך כולל של 8.1 מיליון ₪, לצד העובדה כי העבירות בוצעו במשך שנים רבות, בדרכי מרמה מגוונות שכלו, בין היתר, אי הפקת חשבון על מלאה הכנסות, ניהול פנסטים כוזבים, העברת כספים לצדים שלישיים, שימוש בחשבון הבנק של נאשם 3, העברת אסמכאות חלקיות לרואה החשבון של הנאשם וכן ליווץ המס של נאשם 3, ועוד.

ב"כ המאשيمة טען כי הנאשם גרם לנזק המשמעותי לקופה הציבורית. בהקשר זה טען ב"כ המאשيمة כי בוגע לשנת 2016 חתם הנאשם על הסכם שומה, אשר אושר בבית המשפט המחויז בת"א, בו הוסכם כי הכנסה החיבית של הנאשם לשנה זו תהיה בסך של 25% מסך המחויז. כפועל יוצא מכך, חובות המס המשוערכות של הנאשם לשנת 2016, כולל הצמדה וריבית, נקבעו מעת גזר הדין, ועדמת על סך של 448,903 ₪. אשר לשנת 2017, טען כי ב"כ המאשيمة כי הסכם השומה התבבס על תחשייב שגוי לפיו הכנסות הנאשם בשנה זו היו נמוכות מallow שהתקבלו בפועל. זאת, כאשר סכום המס המשוערך אותו היה אמרו הנאשם לשלם בהתאם לתחשייב הנគן עמד על סך של 577 אלף ₪, בעוד לפי התחשייב השגוי סכום המס המשוערך עמד על סך של 271,476 ₪ בלבד. ב"כ המאשيمة ציין כי הסכם השומה לשנת 2017 לא היה ניתן לביטול לאחר חתימתו, שכן לא הכל תניה מתאימה. עם זאת, לשיטת ב"כ המאשيمة, במסגרת גזר הדין על בית המשפט לחתם דעתו לנזק שנגרם בפועל לקופה הציבורית תוך התייחסות הן לטעות בחישוב והן לצורך להתחשב בסכום המשוערך, לרבות הפרשי הצמדה וריבית וכן למועד מתן גזר הדין, ולא לסכום קמן המס בלבד.

ኖכח האמור, טען ב"כ המאשימה כי הנזק שגרם הנאשם לקופה הציבורית בשנים 2016-2017 עומד על סך כולל של כמיליון שקלים.

בשים לב לכל נסיבות ביצוע העבירות, טען ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה הולם נع בין 30 ל-50 חודשים מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 250 ל-500 אלף ₪, והפנה לאסופת פסיקה, תוך שהdagish כי קשה לאתר פסיקה העוסקת בהיקפים דומים למקורה דנא.

אשר לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם העמיד מהחאות לשם הסרת המחדל, שחלקן נפרעו במסגרת הסדר פריסת התשלומיים שנחתם עמו, ולצד זאת העמיד את דירת מגוריו כבטוחה להסרת המחדל במילואו. נוכח כל הנסיבות המפורחות לעיל, עטר ב"כ המאשימה להשיט על הנאשם עונש מעט מתחת לחلكו האמצעי של המתחם המבויש, שייעמוד על 38 חודשים מאסר בפועל, לצד קנס בגיןה של 250,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בדומה לבקשת המאשימה, עטר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה אחד כולל לשני האישומים נושא כתוב האישום אשר להיקף העלמת המס, טען ב"כ הנאשם כי אין מקום לייחס לנאים את סכום ההכנסה המשומנתה הנוספת בשנת 2016, העומד על סך של 1,012,817 ₪, שכן מדובר בסכום שנרשם כלו על שם נאים 2, בעוד סכום ההכנסה המשומנתה הנוספת של הנאשם.

כן טען ב"כ הנאשם כי הנתון המשמעותי אשר על בית המשפט לחת עלי את הדעת במסגרת גזר הדין הוא סכום קרן המס של הנאשם הרלוונטיות לכתב האישום, המבוצע לאחר התחשבות בהוצאות מוכרות, העומד על סך של 468,047 ₪ בלבד, בהתאם לתחשיים שנערכו על ידי פקיד השומה. בהקשר זה חלק ב"כ הנאשם על טענה ב"כ המאשימה בדבר התחשיב השגוי שנערך בוגר לשנת המס 2017, וביקש להימגד לסקומיים שנקבעו בהסכם, ולהם בלבד.

ב"כ הנאשם ביקש לדוחות את מתחם הענישה לו עטר ב"כ המאשימה, תוך שהתייחס לאסופת הפסיקה אליו הפנה בטיעונו, וטען כי אין ללמידה ממנו לעניינו בשל השוני בין נסיבות ביצוע העבירות והיקף חבות המס בפועל. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה הולם את האישומים נושא כתוב האישום נע בין 4 חודשים מאסר שיכול וירצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 5,000 ל-30,000 ₪, והפנה לפסיקה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין בא כוחו את הסדרי התשלומיים של הנאשם לשם הסרת המחדל, גלו המבוגר של הנאשם שהוא בן ששים, החרצה אותה הביע, גירושו מבת זוגו בשל השלכות ההליך המשפטי והסיווע שהוא מעניק לאביו החולה בן ה-89, אשר בביתו הוא מתגורר בעת האחونة.

עוד ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל לעקרון אחידות הענישה, בשים לב לענישה המקלה שהושטה על מפיקים נוספים, כדוגמת הענישה שהושטה על לנצמן עליו הושטו 9 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הענישה שהושטה על זסלסקי עליו נגזרו 11 חודשים מאסר בפועל, ועל הסדר הטיעון והענישה שהוטלה בעניינו של ריסמן (נאים 3 בתיק שבכורתה), לפיה נגזר עליו עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

כן טען ב"כ הנאשם כי על בית המשפט להתחשב לקולה בזמן שחלף מעט ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, בדgesch על התקופה המשמעותית שחלפה ממועד חקירותו הראשונה של הנאשם בשנת 2018, ועד להגשת כתב האישום נגדו במהלך שנת 2022.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ומסר כי הוא מבקש כי העונש שיוטל עליו יתחשב בכך שמאז פטירת אמו הוא מטפל באביו המבוגר והחולה.

דין והכרעה

מסכת האישומים המתוארת בכתב האישום המתווך מלמדת כי הנאשם עבר עבירות מסוימות במשך שנים, כוללו, בין היתר, השמתה הכנסות בכוונה להתחמק מתשלום מס כדין בסכום כולל של כ-8 מיליון שקלים.

בהתאם למבוקש "הקשר ההדוק" אשר נקבע ב-[ע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל \(29.10.2014\)](#), והזיקה הברורה בין שני האישומים נושא כתוב האישום, יש לראותם כמסכת עבריתנית אחת המצדיקה קביעה מתוך ענישה כולל, והדבר אף עולה בקנה אחד עם עתירת הצדדים.

העריכים החברתיים עליהם נועדה הפקודה להגן הם עקרון השוויון בנשיאות נטל המס ודיוח שומת אמת לרשות המס, שמירה על הקופה הציבורית והגנה על פעילותן התקינה של הרשות. לעניין זה יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון:

"חומרתן של עבירות המס טמונה בכך שהן פוגעות, בה בעת, במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית; לצד פגיעתן בערך השוויון בנטל המיסים בין אזרח המדינה" ([רע"פ 1282/24 זלום נ' מדינת ישראל \(14.2.2024\)](#)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות מעלה כי הנאשם פגע באופן ממש ומוחשי בערכיהם המוגנים המפורטים לעיל. חומרה יתרה מצאת בכך שהנאשם ביצע את מעשי המרמה תוך שיתוף פעולה עם הנאשמים האחרים, תחילתה עם נאשם 2 ולאחר מכן בשימוש שעה בנאשם 3 כאיש קש.

בכל עת יכול היה הנאשם לחדר ממעשו, ולדועו לרשויות המס על הכנסותיו והוצאותיו כנדרש, אך לא עשה כן עד שנתפס בכספי. זאת ועוד, מעשו של הנאשם חמור יותר מכח הקפם הכספי המשמעותי והעובדת שבוצעו באופן מתוכנן, אקטיבי, שיטתי ולאורך זמן ממופרט לעיל.

מעובדות האישום הראשון עולה כי הנאשם ארגן במקצועו, הפיק מופעים בכוחות עצמו וכן הפיק מופעים יחד עם נאשם 2. בשנת 2016 השמיט הנאשם הכנסות בגובה של כ-2.4 מיליון ₪ ולא כלל אותן בספריה הנהלת החשבונות שלו. הנאשם ונאשם 2 התחלקו בהכנסות ובהוצאות, הגם שבכל מופע רק אחד מהם הוגדר בפני אינטראלינק, חברת הקרןxis, למפיק.

בנוסף, במהלך שנת 2016 הפיקו הנאשם ונאשם 2 בצוותא הכנסה נוספת בגובה של למעלה מיליון שקלים והתחלקו בה באופן לא ידוע. גם הכנסה זו לא דוחה על ידי הנאשם לרשויות המס.

מעשי המרמה של הנאשם באישום זה כללו גם אי העברת אסמכתאות על מלאה הכנסות לרואה החשבון שלו, העברת כספים מצד אינטראלינק לצדים שלישיים מתוך הכנסותיו של הנאשם ועוד.

מעובדות האישום השני עולה כי בשנת 2017 התקשר הנאשם עם אינטראלינק תוך הצגת מצג שווה לפיו נאשם 3 הארגן, והוא שעשה שימוש במספר העובך המורשה של נאשם 3, הגם שנאים 3 כלל לא לקח בארגון המופעים בפועל והכנסות ממוspeים אלו הועברו לידי הנאשם.

לשם ביצוע מעשי המרמה, פתח הנאשם, בסיוו נאשם 3, חשבון בנק על שמו של נאשם 3, על אף שהחשבון שימש לקבלת הכנסה של הנאשם מאינטראלינק.

הנאשם אף יצר מצג שווה מול ייעץ המס של נאשם 3 לפיו הוא ונאשם 3 שותפים בהפקת המופעים, על מנת שיוכל להתנהל בעצמו מול ייעץ המס, שכפועל נאשם 3 לאלקח חלק בפעולות העסקית שנעשתה על שמו.

הנאשם לא דוחה לרשויות המס על הכנסות שצמחו לו מAFXIK זה בסך כולל של 4.7 מיליון ₪, למעט סכום של כ-6,000 ₪ בלבד. בנוסף, הנאשם לא העביר לרואה החשבון שלו אסמכתאות על מלאה הכנסה מכירת הקרןxis, בכוונה שהדתיות המס אודות הכנסותיו יהיה חלקיו וכובע.

마הגר שעבירות המס הן קלות לביצוע וקשה לגילוי, בסיסון בצע כסף וקיים פיתוי גדול לביצען, ובשים לב לערכים המוגנים העומדים ביסוד עבירות אלו וחשובות עקרון ההרעתה והגמול, נקבע בפסקה לא אחת כי בעת גזרת הדין בעבירות אלו יש לתת בכורה לאינטראס הציבורי על פניו נסיבותו האישיות של הנאשם, תוך השתת עונשי מאסר בפועל ([ע"פ 18/9004 יצחק נ' מדינת ישראל \(31.12.2018\)](#)).

בחינת הפסקה הנוגגת מעלה כי בעבירות מסוימת בשיטתית ובתקיפה כספים משמעותיים, נגזרו עונשי מאסר ממושכים מאחוריו סורגי ובריח לצד קנסות גבוהים, לדוגמה:

[ע"פ 18/7760 מזrich נ' מדינת ישראל \(16.5.2019\)](#) - הנאשם הורשע בעבירות של השמתה הכנסות בהיקף כולל

של 2.6 מיליון ₪, זאת לצד אישומים נוספים חמורים בעבירות של הברחת ביצים והלבנת הון. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירות המס נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. יעיר כי על הנאשם הושת עונש כולל בגין כל האישומים נושא כתוב האישום.

ע"פ (מח' מרכז) 40738-06-15 ב' מדינת ישראל (6.3.2016) - הנאשם הורשע בעבירות של מסירת תרשומות כוזבת בדו"ח, השמטה הכנסות בדו"ח ערכית ספרי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה להתחמק ממס, לפי סעיפים 220 (1), (2), (4) ו-(5) לפקודה. הנאשם עסוק בייבוא ירקות קפואים לישראל, והפעיל את עסקו באמצעות שתי חברות - קרולינה ועינרד. במשך מספר שנים, הנאשם הנפיק בשם עינרד לחברת אחרת חשבונות מס בהיקף כולל של כ-4.6 מיליון ₪. את התמורה קיבל בכספיים שהופקדו בחברת קרולינה, ששימש גם כحسابו הפרטני או בחשבונה הפרטני של גראשתו או שעשה בהם שימוש לתשלומים חובות של קרולינה לספקים או לשם הלואות בעלים. בדוחות המס שהוגשו בשם הנאשם ובשם של קרולינה בשנים 1999-2001 הושמטה הכנסה שצמיחה לנאים מעינרד או שהועברה אליו דרך עינרד. בית משפט השלוםקבע כי מתחם הענישה ההולם נع בין 18 ל-45 חודשים מסר בפועל, והשיט על הנאשם, שלא הסיר את מהදלו, עונש של 30 חודשים מאסר, לצד מע"ת וקנס בסך 100,000 ₪.

במסגרת ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויז, הוקל עונשו והועמד על 24 חודשים מאסר, בעיקר בשל חלוף הזמן המשמעותי מעט ביצוע העבירות ועד להגשת כתוב האישום ובשים לב לגילו המבוגר ומצבו הרפואי. בנוסף, הופחת הקנס שהושת על הנאשם כך שייעמוד על סך של 70,000 ₪, וכן מצבו הכלכלי של הנאשם.

ע"פ (מח' מרכז) 29257-09-20 סוקי נ' מדינת ישראל (14.2.2021) - הנאשם הורשע בעבירות של ניהול פנקס' חברות כוזבים ושימוש בעורמה, מרמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיפים 220 (4) ו-(5) לפקודה. נאים 1, קובלן בניה במקצתו, ניהל בפועל את נאשנת 2, חברה לביצוע עבודות בניה ושיפוצים הרשומה על שם בנו. בין השנים 2013-2015 הפיקו הנאים באמצעות נאשנת 2 הכנסות בסך כולל של כ-2.5 מיליון ₪ שלא דיווחו לרשות המיס. בנוסף, הנאים השתמשו במרמה, עורמה ותחבולה בכונה להתחמק ממס, שעה שלא דיווחו על הכנסות נאשנת 2, לא הצהירו על היומו של נאים 1 מנהלה של נאשנת 2, הפיקו חשבונות על חלק מתתকבלים, ועוד. למורות דחיות שניתנו לנאים לשם הסרת מלאה מהදל, רק חלקו הוסר הלכה למעשה. בית משפט השלוםקבע כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע נאים 1 נע בין 14 ל-26 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס הנע בין 40,000 ל-100,000 ₪. על נאים 1, שהוא בעל עבר פלילי קודם בתחום עבירות המס, הושת עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בן 70,000 ₪. במסגרת הערעור והערעור שכנגד, בהסתמת הצדדים, ובשים לב לכך שערכתה הערעור אינה מצאה את הדין עם הנאשם, הוחזר עונשו של הנאשם 1 והועמד על תקופה של 20 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ (מח' ת"א) 2450-09-17 סוויד נ' מדינת ישראל (31.1.2018) - הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירות של השמטה הכנסה מתוך דו"ח ושימוש בעורמה, מרמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיפים 220 (1) ו-(5) לפקודה. במשך תשע שנים מס, הנאשם לא דיווח על הכנסות מרבית על כספים שהפקיד בחשבון בנק בשווי כ-2.4 מיליון ₪ ולא דיווח על הכנסות אלו לפיקד השווה במהלך שנים אלו. הנאשם הסיר את מלאה החදל בסך כולל של כ-350,000 ₪. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 30,000 ל-150,000 ₪. על הנאשם הושתו 16 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 70,000 ₪. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויז, נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל. בשים לב לגילו המתקדם של הנאשם, הנעדר עבר פלילי קודם, ולכך שהוא סובל ממחלת תורשתית שיש בה כדי להכבד על מאסרו, תקופת המאסר הופחתה והועמדה על 12 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ (מח' מרכז) 45260-12-16 אגמון נ' מדינת ישראל (4.6.2017) - הנאשם עסק בעבודות קבלן בין השנים 2007-2009, אלומ לא דיווח על כך לרשות המסים, לא הגיע דו"חות שנתיים ולא שילם מיסים כדין. לפיכך, הורשע בשתי עבירות של מרמה ותחבולה, לפי סעיף (5)(220) לפקודת מס הכנסת. היקף העלמתה הacula נאמד בסך של למעלה מ-2.2 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 27-15 חודשים מאסר בפועל וקנס הנע בין 40,000 ₪ ל-150,000 ₪. על הנאשם אשר לא הסיר את מחדיו, הושת על ידי משפט השלום עונש של 21 חודשים מאסר בפועל, לצד קנס ומאסר על תנאי. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויז הופחת עונש המאסר, בהסכמה הצדדים, ל-18 חודשים מאסר בפועל, נוכח הסדר המחדל והגעה להסדר מול פקיד השומה. בנוסף, עינתי בכל הפסיקה שהגשה על ידי הצדדים, אלומ התקשייתי ללמידה מחלקה על עניינו, שכן עסקה במקרים בהם נתנונאשימים את הדיון על עבירות מהותיות אחרות, כדוגמת עבירות על חוק מע"מ או חוק הלבנתה הוא - ראו והשוו: ת"פ (שלום-ת"א) 36822-01-15 מדינת ישראל נ' אברהם (9.3.2021); ת"פ (מח' ת"א) 6155-09-18 פרחי נ' מדינת ישראל (13.5.2020); ת"פ (מח' מרכז) 42814-10-14 מדינת ישראל נ' לוי (23.12.2021) וכן ת"פ (שלום-פ"ת) 12410-02-16 מדינת ישראל נ' יעקב (6.5.2019); או פסיקה שנייתה טרם תיקו 113 לחוק העונשין (שלום-פ"ת) 1977-1977 (להלן: "חוק העונשין") - עפ"ג (מח' ב"ש) 29982-07-10 פרחי נ' מדינת ישראל (29.12.2010); עפ"ג (מח' ב"ש) 29982-07-10 פרחי נ' מדינת ישראל (29.12.2010) ו-ת"פ (שלום-רחובות) 2140/95 מדינת ישראל נ' ابو עביד (31.3.2003), וכן פסיקה שנייתה במסגרת הסדרי טיעון סוגרים לעניין העונש או בהתקיים נסיבות ייחודיות שאין מעוניינו של תיק זה - ראו לדוגמה: עפ"ג (מח' ת"א) 24375-12-12 מדינת ישראל נ' זרבסקי (16.6.2013).

טרם קביעת מתחם הענישה ההולם, מצאתי לנכון להפנות גם למספר פסקי דין שנייתנו בעניינים של מפייקי אירועים נוספים, והכל בשים לב לשוני בחלוקתם, להיקף ההשמטה ולכך שחלק מגזרי הדיון ניתנו במסגרת הסדרי טיעון לעניין העונש:

עפ"ג (מח' ת"א) 66759-02-24 מדינת ישראל נ' קוסנובסקי (19.6.2024) - הנאשם הורשע, במסגרת כתוב אישום מתוקן, בעבירות של השמטת הכנסות, הכהנה וקיים ספרים כזבים ומרמה עורמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיפים (1), (2), (4) ו-(5) לפקודה. הנאשם אשר עסק בהפקת אירועים, לא דיווח במשך ארבע שנים על כלל הכנסות שקיבל לידי במסגרת הדוחות שהגיש לפקידי השומה בהיקף כולל של כ-2.5 מיליון ₪, כשהיקף הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות עמד על סך של 820,000 ₪. במסגרת הסדרי טיעון, נוכח הסדר המחדלים במלואם, המאשימה הגילה את עתרתה לעונש של עד 14 חודשים מאסר, בעוד שההגנה הייתה חופשית בטיעונה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל, והשייט על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר שירצטו בדרך של עבודות שירות, לצד קנס ומע"ת. במסגרת הערעור שהגישה המאשימה לבית המשפט המחויז, ובשים לב לעובדה כי אין דרך של ערכאת הערעור למצות את הדיון, הועמד עונשו של הנאשם על 10 חודשים מאסר בפועל. עוד הבהירה ערכאת הערעור בפסק הדין כי המתחם לו עטרה המאשימה במסגרת טיעונה בערעור, שנע בין 12-36 חודשים מאסר בפועל, הוא המתחם הרואי באותו מקרה.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 34412-01-22 מדינת ישראל נ' זסלבקי (29.9.2024) - הנאים הורשו בשתי עבירות של מרמה עורמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220 (5) לפקודה. בין השנים 2013-2015, השםיט הנאים, מפיק ארועים במקצעו ובعلיה של נאשנת 2, הכנסות בסך כולל של כ-1.5 מיליון ₪ וכןוסף לא הגיש דוחות שנתיים של החברה לפיקד השומה. במסגרת ההסדר הדיני בין הצדדים הוסכם כי אם הנאים לא יסיר את המחדל, תעזור המאשימה להשתת עליו עונש של 20 חודשים מאסר בפועל, בעוד הגנה תהא חופשית בטיעוניה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל, והשית על הנאים, אשר לא הסיר את המחדל, עונש של 11 חודשים מאסר, לצד מאסרים על תנאי וקנס בסך 30,000 ₪. יותר כי הצדדים הגיעו ערכורים לבית המשפט המחויז, אשר טרם נידונו נכון למועד כתיבת גזר הדין.

ת"פ (שלום-פ"ת) 32426-11-21 מדינת ישראל נ' לנצמן (7.6.2023) - הנאים הורשו, במסגרת הסדר טיעון עונשי סגור, ב-5 עבירות של עריכת דו"ח לא נכון ללא הצדקה סביר, לפי סעיף 217 לפקודה. הנאים, בעל שותפות עסקה בהפקת ארועים לא דיווח על כל הכנסותיו ממכירת כרטיסים, כשהיאוף ההשמטה נאמד בסך כולל של 3.5 מיליון ₪. במסגרת הסדר הטיעון, הנאים הסיר את המחדל, ובית המשפט אימץ את ההסדר והשית על הנאים עונש של 9 חודשים מאסר שירצו בדרך כלל עבורות שירות, לצד קנס בגין 100,000 ₪ ומאסרים על תנאי. יודגש כי במקרה זה לא נקבע מתחם ענישה על ידי בית המשפט, תוך שציין כי הצדדים הגיעו להסדר בשל נסיבות ייחודיות. כן מצאתי לנכון להתייחס לענישה שהושתה על ידי בעניינו של דוד ריסמן, נאים 3 בתיק שבכורתה, אשר שימש כאיש הקש עבור הנאים, והורשע במסגרת הסדר טיעון עונשי סגור לעניין העונש, בעבירות של השטחת הכנסתה, הכננה וקיים ספרים כזבים ומרמה, עורמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיפים 220 (1), (2), (4) ו-(5) לפקודה.

כפי שציין בכתב האישום, הנאים הוא מכר ותיק של נאים 3, עשה שימוש בשמו ובמספר העוסק המורשה של נאים 3 במהלך שנת 2017, במסגרת התקשרותו עם חברת אינטראלינק, תוך הצגת מצב שווה לפיו נאים 3 הוא מפיק ההופעות, בעוד שפועל נאים 3 לא לcket כל חלק בהפקה או בארגנו הופעות.

היקף הכנסות ממכירת ה الكرטיים במהלך שנת 2017 אותה הפיק נאים 1, בסיוウ נאים 3, נאמד בסך של כ-4.7 מיליון ₪. בפועל, דיווח נאים 3 על הכנסות חלקיות בלבד בסך של כ-1.9 מיליון ₪, כאשר, הלכה למעשה, נאים 3 לא קיבל כלcosa דבר. בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו השירות, לצד קנס ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט חודשי מאסר שירצו בדרך כלל עבורות שירות, לצד קנס בגין 25,000 ₪ ומאסרים על תנאי. יודגש אימץ את ההסדר והשית על הנאים עונש של 6 חודשים מאסר, לצד קנס בגין 25,000 ₪ ומאסרים על תנאי. יודגש כי במקרה זה לא נקבע מתחם ענישה על ידי בית המשפט, תוך שציין כי הצדדים הגיעו להסדר בשל נסיבות ייחודיות, לרבות עובדות היותו של נאים 3 "איש קש", גילו המבוגר, והעובדת כי הוא נעדר עבר פלילי קודם, המתקדים מ Każבות שנות.

להשלמת הפרק העוסק בקביעת מתחם הענישה,اعتיר כי מדיניות הענישה הנהוגת היא פרמטר אחד, אך לא היחיד, המובא בחשבון על ידי בית המשפט בעת קביעת מתחם הענישה, המגלה הכרעה ערכית המבוססת על מגוון שיקולים שונים (ע"פ 13/200 בerman נ' מדינת ישראל, פס' 16 (5.2.2014)).

אני דוחה את טענת ההגנה לפיה אין מקום ליחס לנאים את סכום הכנסה המושמטת הנוספת בשנת 2016, בגין איורים משותפים של הנאים ונאים 2, שכן סכום הכנסה המדוקית שקיבל הנאים לידי אינו ידוע. קבלת פרשנות הגנה אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאים לפיהן מדובר בהכנסה משותפת שלו ושל נאים 2. העובדה כי לא ניתן היה לשער את הכנסה המדוקית לכל אחד מהנאים 1 ו-2 היא פועל יוצא של התנהלותם המשותפת והנספקת, שכלה אידיומ לרשותם המס על הכנסתותם כדין וכדין.

אשר לטענת ההגנה לפיה על בית המשפט להתמקד בהיקף הנזק בפועל, להבדיל מסכם ההשמטה, אציג כי גם שיש לתת את הדעת לגובה החוב לרשותם המס, גבוה סכום ההשמטה הוא הרכב המרכזי בענישה (עפ"ג (מח' מרכז) 14-14-29130-05-29 כהן נ' מדינת ישראל (30.11.2014) וכן עפ"ג (מח' ת"א) 43832-10-13 שאול נ' מדינת ישראל (17.2.2014)). לצד האמור, נתתי דעתנו לטענות הצדדים בנוגע לנזק שנגרם לקופה הציבורית בפועל, הנמור באופן משמעותי מסכם ההשמטה הכללי בשנים הרלוונטיות לכתב האישום, זאת גם בסיס לב לחלוקת בין שני הצדדים באשר לגובה הנזק המדוק בנסיבות הרלוונטיות לכתב האישום ולשיעור הסכומים.

noch כל האמור, ובהתחשב עקרון ההלימה, נסיבות ביצוע העבירות, הערכיהם המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם ומידיות הענישה הנוגגת, אני קובעת כי מתוך הענישה הולמת את כלל העבירות נשוא תיק זה נע בין 22 ל-40.

חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווה.
לא מצאת בקרה זה כי יש מקום לסתיה מתחם הענישה לקולה או לחומרה, והצדדים אף לא טעו בכך. לפיכך, יש לזכור את דיןן של הנאים בתחום מתחם הענישה.

אשר לנسبתו האישיות של הנאים, לקולה נתתי דעתנו לעובדה כי הנאים נעדר עבר פלילי קודם, אשר הודה במוחץ לו ובכך חסר מזמן של בית המשפט. כן התחשבתי בಗלו של הנאים ובחירהו אותה הביע ואף נתתי דעתן לסייע שהוא מעניק לאביו הקישוש והחוליה.

זאת ועוד, נתתי משקל ממשמעותו לקולה פעולות נשוא כתוב האישום, והעמדת הבטוחה לשם המשך העמידה בהסדרי התשלומים אף השומה לשם הסרת המחדלים נשוא כתוב האישום, והעמדת הבטוחה לשם המשך העמידה בתשלומים לאחר מועד מתן גזר הדין.

כן נתתי דעתני עקרון אחידות הענישה, בסיס לב לעונשים שהושטו על המפיקים האחרים, והכל תוך ביצוע הבדיקות הנדרשות לעניין, לרבות היקף השמטת המס, משך ביצוע העבירות וחילוק בפרשה.

לא מצאת בקשר להתחשב באופן ממשמעותו לקולה בטענת ההגנה לחילוף הזמן מעת ביצוע העבירות, שכן ידוע כי ברובית המקרים עבירות מס אין מתgelות מיד עם ביצוען.

בשים לב לכל השיקולים לקולה ולחומרה, יש להשים על הנאים עונש בשליש התחthon של מתחם הענישה הולם. אשר לרכיב הקנס, העבירות בהן הורשע הנאים הן עבירות כלכליות מובהקות אשר בוצעו מתוך מניע כלכלי. בהתאם לפסיקה, במרקם אלו על בית המשפט להשיט על הנאים קנס מוחשי ומרתייע (עפ"ג 7972/11 יעקב נ' מדינת ישראל (1.11.2012)). לצד זאת, בעת קביעת גובה הקנס התחשבתי במצבו הכלכלי הנטען של הנאים ובכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל.

סוף דבר

noch כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאים לא יעברו בתקופה זו כל עבירה מסווג פשע על הפקודה, לרבות ניסיון או סיוע לעבר עבירה מעבירות אלו.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאים לא יעברו בתקופה זו כל עבירה מסווג עונן על הפקודה, לרבות ניסיון או סיוע לעבר עבירה מעבירות אלו.

ד. קנס בסך 150,000 ₪ או 150 ימי מאסר תMORETO. הקנס ישולם ב-25 תשלוםמים חדשים, שווים ורכופים, החל מיום 1.2.2025 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלאה הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלהר. הקנס יועבר למרכו לגבית תMORETO, אגרות והוצאות בראשות האכיפה והגביה, וננתן והוא לשלם תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדריכים המפורטים באתר האינטרנט של המרכז.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז מרכז-lod תוך 45 ימים.

ניתן והודיע היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 24 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.